

توقعی که فارغ التحصیلان از وزیر علوم جدید دارند

روند ناعادلانه هیات علمی شدن را تغییر دهید

زهرار مضانی

روزنامه‌نگار

«مقطع دکتری» از اول تا پایانش برای دانشجویها کم‌دردسر ندارد. نه تنها مشکلات دانشجویان دکتری تمامی ندارد؛ بلکه حتی وقتی دانشجویی از این مقطع فارغ‌التحصیل می‌شود و می‌خواهد به‌عنوان دانشیار، استادیار یا استاد در دانشگاه‌های کشور به تدریس بپردازد هم باز با چالش‌های زیادی برای رسیدن به کلاس‌های درس روبه‌رو می‌شوند اما این بار به‌عنوان استاد روبه‌رو است. دانشگاه‌های کشور هر سال دو بار با اعلام فراخوانی، اقدام به جذب نیروی انسانی موردنیاز خود در قامت عضو هیات‌علمی می‌کنند. فراخوانی که حضور و قبولی در آن برای فارغ‌التحصیل دکتری پیچ‌وخم‌های زیادی داشته، تا جایی که تنها بخش اندکی از فارغ‌التحصیلان دکتری امید به قبولی در آن را دارند. بلا تکلیف ماندن بخش مهمی از پرونده‌های مربوط به فراخوان جذب هیات‌علمی در دانشگاه‌های سال‌های گذشته هم باعث شده تا نه‌تنها مراکز آکادمیک با انبوهی از کارهای ناتمام روبه‌رو باشند، بلکه داوطلبان جدیدی که می‌خواهند در این فراخوان‌ها شرکت کنند، دیگر امیدشان را تا زیادی از دست می‌دهند. عمق این فاجعه را زمانی می‌توان درک کرد که به‌صحب‌های محمدرضا رضوان‌طلب، رئیس مرکز جذب هیات‌علمی وزارت علوم نگاهی بیندازیم؛ به گفته او ۳۷ هزار پرونده جذب اعضای هیات‌علمی مربوط به قبل از سال ۹۸ هنوز در دانشگاه‌ها بررسی نشده است! از این معضلات همیشگی که بگذریم، حالا کرونا هم تیر خلاص را به داوطلبان زده، چراکه به دلیل لغو فراخوان اردیبهشت ماه، قرار است تمام ۹۵۰ سهمیه اعلامی از سوی وزارت علوم در فراخوان آبان ماه امسال جذب شوند؛ اما باید به این مساله اشاره کرد که مشکلات مربوط به جذب فارغ‌التحصیلان دکتری در دانشگاه‌های دولتی به قدری ریشه‌دار است که بخش قابل توجهی از این فارغ‌التحصیلان ترجیح می‌دهند یا کلافید استاد شدن را بزنند یا تحقق آن را در دانشگاه‌های خارج از مرزهای کشور جست‌وجو کنند.

جلسات مصاحبه و حکایت سنگ و قلاب کردن داوطلبان!

برگزاری سفارشی جلسات دعوت‌به‌مصاحبه یکی از چالش‌هایی اصلی است که عموم دانشجویان و فارغ‌التحصیلان دکتری بر آن اتفاق نظر داشته و معتقدند بیشتر این جلسات هیچ فایده‌ای برای داوطلبان نداشته و طی آن تنها چند بهانه برای رد شدن داوطلب مطرح می‌شود. به اذعان برخی از دانشجویان، عموم افرادی که باید در فراخوان به عضویت دانشگاه‌های کشور درآیند، از قبل مشخص می‌شوند و مابقی مراحل، بیشتر از اینکه واقعی باشند، حالت تشریفاتی پیدا کرده است. حمیده، دانشجوی دکتری دانشگاه یاسوج در این باره می‌گوید: «وقتی نوبت به جذب فارغ‌التحصیل دکتری می‌شود، شاهد برگزاری جلسات فرمایشی هستیم که از همان ابتدا متوجه می‌شویم که قرار نیست از طریق آن به عضویت هیات‌علمی دانشگاه دربیاییم. جالب اینجاست که در آن جلسات ایراداتی از فرد می‌گیرند که عملاً بهانه‌تراشی محسوب می‌شود. به‌طورمثال یکی از دوستانم می‌گفت علی‌رغم اینکه رزومه عملی داشتم و می‌توانستم در جذب پروژه‌های برون دانشگاهی، برای دانشگاه مدنظر اثرگذار باشم، اما اصلا به این بخش از رزومه‌ام توجه نشده بود.» رضا، محقق پسادکتری دانشگاه شهید بهشتی هم این مساله را تایید می‌کند و می‌گوید: «بزرگ‌ترین مشکلی که در روند جذب اعضای هیات‌علمی وجود دارد، پارتی‌بازی است و اصلا مقله‌هایی مانند سن، رزومه علمی و... مطرح نیست بلکه از این مولفه‌ها به‌عنوان ابزاری برای حذف افراد استفاده می‌شود. فردی را می‌شناسم که در آریکاپست دکتری گرفته، اما صلاحیت علمی او در ایران برای عضویت هیات‌علمی رد شده است؛ این نشان می‌دهد که چه وضعیتی در این حوزه حاکم است. در مقابل هم فردی را می‌شناسم که حتی کارت پایان خدمت هم نداشته اما به‌راحتی استاد دانشگاه شده است.»

دشواری گرفتن گواهی فارغ‌التحصیلی در دوران کرونایی

یکی از مشکلات فارغ‌التحصیلان دکتری، عدم دسترسی سریع به گواهی پایان دوره است، گواهی‌ای که از الزامات اصلی برای ثبت‌نام در فراخوان جذب هیات‌علمی دانشگاه‌ها محسوب می‌شود. مساله‌ای که دلیل اصلی آن از نگاه دانشجویان طولانی شدن سنوات تحصیلی برای عموم دانشجویان دکتری از یک‌سو و بالا رفتن هزینه‌های تسویه با دانشگاه برای دریافت گواهی فارغ‌التحصیلی است. حمیده، دانشجوی دکتری دانشگاه یاسوج در این باره می‌گوید: «دانشگاه از فارغ‌التحصیلی که به تازگی درشش تمام شده و طبیعتا شغل مناسبی هم ندارد، تسویه کامل را برای صدور گواهی مطالبه می‌کند و همین مساله باعث می‌شود تا عموم فارغ‌التحصیلان زمان زیادی را برای دریافت این گواهی منتظر بمانند؛ هرچند دلیل اصلی اش خود فارغ‌التحصیل است، اما ارائه آن خود مشکلات زیادی را برای داوطلب ایجاد می‌کند. نکته دیگر اینکه سنوات به عموم دانشجویان تعلق می‌گیرد؛ چرا که بیشتر دانشجویان کار عملی دارند و چون برای پیشبرد کارهایشان نیازمند تامین لوازم‌شان هستند، مدت زیادی برای انجام پروژه‌شان معطل می‌مانند و همین باعث می‌شود تا مشمول سنوات شوند.» از سوی دیگر غیرحضورى شدن دانشگاه‌ها باعث شده تا دیگر صدور گواهی فارغ‌التحصیلی به‌روال گذشته دنبال نشود و حالا برای رسیدن به‌آن پست‌تنها راه‌پیش‌روی فارغ‌التحصیلان است. حسین فارغ‌التحصیل دانشگاه‌بین‌المللی امام‌خمینی(ره) یکی از همان دانشجویانی است که هنوز منتظر رسیدن این گواهی است. او در این باره می‌گوید: «یک ماهی است که منتظر صدور گواهی فارغ‌التحصیلی هستیم اما به نظر می‌رسد به دلیل تعطیلی دانشگاه‌ها، زمان زیادی بایدمنتظر بمانیم تا این گواهی به دستمان برسد. از طرف دیگر شرایط دانشگاه‌ها هم به‌گونه‌ای نیست که بتوان حضوری پیگیری کارها شد و به همین دلیل نگران دیر رسیدن گواهی فارغ‌التحصيلم هستم.»

شرایط اختصاصی؛ بهانه‌ای برای کوک کردن سازه‌های مختلف توسط دانشگاه‌ها

درست است که فراخوان جذب برای تامین نیروی انسانی موردنیاز دانشگاه‌ها در حیطه آموزش و پژوهش به‌صورت کشوری اعلام می‌شود، اما دانشگاه‌ها هر کدام شرایط خاصی را برای پذیرش فرد مورد نظر خود دارند. موضوعی که باعث شده تا دانشجویان و فارغ‌التحصیلان دکتری از آن‌هم تیرین ابزار اعمال فشار دانشگاه‌ها برای حذف طیف وسیعی از داوطلبان باشند. رضا، محقق پسادکتری دانشگاه شهیدبهشتی معتقد است هر دانشگاهی می‌تواند مولفه‌های مختلفی را به‌عنوان شرایط اختصاصی خود معرفی می‌کند. به گفته او ترجمه کتاب یکی از شرایطی است که برخی از دانشگاه‌ها آن را دلیلی برای رد کردن افراد کرده‌اند؛ درحالی که شنیده‌ام برخی از داوطلبان با وجود

اینکه بعضاً ۲ کتاب ترجمه‌ای در رزومه خود داشته‌اند، باز هم مورد موافقت دانشگاه قرار نگرفتند.

او می‌گوید: «شرایط اختصاصی در کنار دیگر مشکلات موجود باعث شده تا بخش قابل توجهی از فارغ‌التحصیلان بعد از اینکه چند سالی نتوانستند به عضویت دانشگاهی دربیایند، ترجیح دادند از ایران بروند. شخصا یکی از فارغ‌التحصیلان دانشگاه شهیدبهشتی را می‌شناسم که حتی در یک دانشگاه غیرانتفاعی هم نتوانست جذب شود و در نهایت هم جذب آموزش و پرورش شد، البته این وزارتخانه هم مدرک دکتری او را قبول نکرد و مجبور شد تا بامدرک کارشناسی ارشد به عضویت آموزش و پرورش دربیاید و کار به جایی رسید که بعد از چند سال به خارج از کشور رفت؛ جالب اینجاست که همین فرد توانست در یکی از دانشگاه‌های مطرح به‌عنوان استادیار مشغول به کار شود! همین یک نمونه کافی است تا متوجه عمق مشکلات موجود در داخل کشور شویم.» حسین فارغ‌التحصیل دانشگاه بین‌المللی امام‌خمینی(ره) هم در این باره معتقد است: «در گذشته بیشتر جذب‌ها براساس رابطه بود و همین مساله باعث شد تا سیستم جذب کشوری فعال شود تا این مشکل برطرف شود، اما باز هم اعمال شرایط اختصاصی دانشگاه‌ها وضعیت را همانند گذشته کرده و باز رابطه حرف اول را می‌زند. یعنی دانشگاه‌ها شرایط‌شان را به‌گونه‌ای تنظیم می‌کنند که تنها شامل حال فرد موردنظرشان شود. در اصل شرایط اختصاصی باعث می‌شود تا دانشگاه‌ها مقابل فراخوان کشوری بایستند و در عمل هم زورشان می‌رسد.» شفاف نبودن پروسه جذب اعضای هیات‌علمی هم باعث می‌شود تا دانشگاه‌ها در روند استخدام افراد به شکل‌های مختلف اعمال سلیقه کنند. این موضوعی است که دانشجوی دانشگاه یاسوج از آن انتقاد می‌کند و می‌گوید: «وقتی به هیات جذب اعتراض می‌شود، به‌صراحت اعلام می‌کنند دانشگاه تصمیم می‌گیرد که چه کسی را جذب کند و چه کسی را رد کند و در عمل جوابگوی رفتار خود نیستند.»

گلایه‌ها از رفتارهای خودسرانه دانشگاه‌ها در پذیرش یا رد داوطلبان

شفاف نبودن در کنار عدم پاسخگویی دانشگاه‌ها درباره چرایی قبول نشدن داوطلبان در پروسه مصاحبه هم از دیگر مشکلاتی است که این افراد به‌آنها اشاره می‌کنند. رضا در این باره می‌گوید: «هیچ توضیح قابل قبولی هم برای رد کردن داوطلبان ارائه نمی‌شود، یعنی اگر از دانشگاهی بخواهیم چرایی پذیرش فردی را اعلام کند هیچ پاسخی نمی‌دهند. شاید اعلام کنند که فلان فرد به خاطر رزومه علمی، شرط سنی و... در مصاحبه قبول نشده است، اما وقتی می‌گوییم چرا فرد دیگری که همان شرایط را داشته، پذیرفته شده؛ هیچ پاسخی از دانشگاه دریافت نمی‌کنیم.»

حمیده، دانشجوی دکتری دانشگاه یاسوج هم بر این مهم صحه گذاشته و از روند موجود در دانشگاه‌ها در این زمینه انتقاد

می‌کند و می‌گوید: «وقتی به هیات جذب اعتراض می‌شود، به صراحت اعلام می‌کنند، دانشگاه تصمیم می‌گیرد که چه کسی را جذب کرده و چه کسی را رد کند، در عمل آنها جوابگوی رفتار خود نیستند.»

بیم و امید شکایت از دانشگاه‌ها

نکته قابل توجه در صحبت‌های این دانشجویان آن است که عموم آنها در جریان نحوه شکایت برای پیگیری حقوق‌شان نبوده و پیگیری این مهم از طریق دیوان عدالت اداری را کاری زمانبر و بی فایده می‌دانند. از نگاه آنها، افتادن در پروسه شکایت از دانشگاه‌ها آن هم با توجه به اعمال شرط سنی برای شرکت در فراخوان جذب از یک‌سو و طولانی بودن فرآیند نتیجه دادرسی از سوی دیگر باعث می‌شود تا عملاً پرونده‌ها به‌سود دانشگاه‌ها تمام شوند. به عبارت دیگر دانشجویان معتقدند اگر قرار باشد چند سال از وقت‌شان را صرف رسیدن به جواب چرایی عدم قبولی آنها یا الزام دانشگاه‌ها به پذیرش‌شان از طریق حکم قضایی کنند، در نهایت باز هم یک قانونی مانند اعمال رده سنی پیدا می‌شود که از طریق آن دانشگاه‌ها بتوانند از پذیرش آنها سرباز بزنند. البته ناآشنا بودن دانشجویان و فارغ‌التحصیلان به روند شکایت در این زمینه موضوعی است که حتی جواد محمدی، دبیر هیات عالی جذب شورای عالی انقلاب فرهنگی هم به آن اشاره کرده بود. به گفته او براساس مسیر قانونی، فرد ابتدا باید به هیات اجرایی جذب در دانشگاه شکایت کند و اگر قانع نشد این شکایت را نزد هیات مرکزی جذب در وزارتخانه‌های علوم و بهداشت یا دانشگاه آزاد اسلامی ببرد.

دبیر هیات عالی جذب شورای عالی انقلاب فرهنگی گفت: «در صورتی که مشکل فرد در این هیات هم برطرف نشد در نهایت شکایت در کارگروه رسیدگی به شکایات هیات عالی جذب این شورا مطرح خواهد شد؛ در این کارگروه نمایندگان دو وزارتخانه یاد شده و دانشگاه آزاد اسلامی، نماینده دفتر نمایندگی مقام‌معلم، رهبری در دانشگاه‌ها و یک نماینده حقوقی از هیات عالی جذب شورای عالی انقلاب فرهنگی حضور دارند و پرونده‌ها را در یک جمع خارج از مجموعه جذب وزارتخانه یادستگاه ذریبط بررسی می‌کنند، اما تعداد زیادی از داوطلبان جذب هم راه‌های ارسال شکایت به مراجع ذی‌صلاح برای پیگیری حق و حقوق و پرونده خود را نمی‌شناسند.»

اعمال محدودیت سنی؛ درست یا غلط؟

اعمال محدودیت سنی برای جذب افراد در هر بخشی یکی از بندهای فراخوان‌های عمومی محسوب می‌شود. جذب هیات‌علمی از میان فارغ‌التحصیلان دکتری هم از این قاعده مستثنی نیست و باید عنوان کرد که این بخش، تنها‌بند قابل قبول از سوی برخی فارغ‌التحصیلان است. حسین، فارغ‌التحصیل دانشگاه امام‌خمینی(ره) معتقد است: «با توجه به سیستم آموزشی که در کشور ما وجود دارد، دانشجویی که روند تحصیلیش

در مقطع دکتری را طبق اصول طی کرده باشد، مشکلی از بابت حداکثر سن تعیین شده نخواهد داشت و از طرف دیگر به نظر هم نمی‌رسد فردی که بیش از ۴۵ سال سن داشته باشد، گزینه مناسبی برای جذب در دانشگاه‌ها باشد.» رضا، محقق پسادکتری دانشگاه شهید بهشتی هم معتقد است: «قطعا نمی‌توان انتظار داشت که هیچ‌گونه محدودیت سنی در این زمینه وجود نداشته باشد، اما مشکل اصلی ما این است که اطلاع‌رسانی درستی درباره چنین بندهایی صورت نمی‌گیرد و به همین دلیل می‌بینیم که برخی از داوطلبان با وجود اینکه هیچ مشکلی از لحاظ رزومه علمی ندارند، با چنین بهانه‌هایی کنار گذاشته می‌شوند. از طرف دیگر نباید انتظار داشت که مثلاً فردی با سن ۵۰ سال تازه وارد دانشگاه شده و شروع به تدریس کند، قطعاً اوج فعالیت علمی هم مانند دیگر فعالیت‌ها، یک‌باره زمانی مشخص دارد و به همین دلیل می‌توان گفت این بند، یکی از قابل قبول‌ترین بندهای پذیرش است، البته به شرطی که از آن هم استفاده ابزاری نشود.»

حمیده، دانشجوی دکتری دانشگاه یاسوج اما نظر دیگری در این باره دارد و می‌گوید: «چنین بندهایی باعث می‌شود تا برخی از داوطلبان که بنا به دلایل مختلف نتوانست‌اند تحصیل خود را در زمان مقرر تمام کنند؛ از راه‌هایی به دانشگاه‌ها باز بمانند. درست است که شاید از یک سنی به بعد دیگر افراد نتوانند آن بازدهی سابق را داشته باشند، اما این بدان معنی نیست که همه این‌گونه هستند.»

مجتبی، دانشجوی دکتری دانشگاه شهید بهشتی هم مانند عموم داوطلبان، اعمال رده سنی را کار مثبتی می‌داند و می‌گوید: «هرچند این مساله هم چندان رعایت نمی‌شود؛ یعنی اگر دانشگاهی بخواهد فرد مورد نظر خود را در روند پذیرش قبول کند، خیلی به سن او نگاه نمی‌کند و این شرط هم بیشتر برای رد کردن بخشی از داوطلبان مدنظر قرار می‌گیرد؛ اما نباید این اصل را هم فراموش کرد که عموم فارغ‌التحصیلان مقطع دکتری هنگام فرآیند بررسی برای تایید صلاحیت عضویت در هیات‌علمی دانشگاه‌ها کمتر از رده سنی اعمال شده سن دارند و بعید می‌دانم این بند بتواند برای عموم داوطلبان مشکل خاصی را ایجاد کند.»

آشناها؛ اولویت اصلی دانشگاه‌ها برای جذب هیات علمی

این دانشجوی دکتری دانشگاه شهید بهشتی اما نکته متفاوتی به مشکلات فارغ‌التحصیلان برای جذب به‌عنوان عضو هیات علمی هم دارد. او معتقد است: «آن دسته از فارغ‌التحصیلانی که در دانشگاه‌های خارج از کشور تحصیل کرده‌اند، در بیشتر موارد به دلیل مسائل عقیدتی در جلسه مصاحبه رد می‌شدند و آنهایی هم که در داخل کشور دکتری گرفته‌اند، عموماً از لحاظ رزومه علمی حذف می‌شدند. با این حال نمی‌توان این مساله را هم نادیده گرفت که این مباحث در اصل بهانه‌هایی هستند تا در نهایت افراد مورد نظر جذب دانشگاه‌ها شوند. طبیعی است با توجه به اینکه اعضای هیات‌علمی دانشگاه‌ها از اساتید خود دانشگاه هستند، ترجیح می‌دهند افرادی را جذب کنند که از گذشته شناختی نسبت به آنها دارند.»

این دانشجوی دکتری دانشگاه شهید بهشتی می‌گوید: «روندی که در جذب هیات‌علمی وجود دارد در اصل در بیشتر مراکز دولتی ما وجود دارد و به اصطلاح فارغ‌التحصیل باید از طریق لینیکی به دانشگاه مورد نظرشان مرتبط و در نهایت جذب شوند در غیر این صورت کار آنها برای گذشتن از جلسه مصاحبه کار سختی است. از سوی دیگر مشکل ما در کشور این است که به‌صورت کلی شایسته‌سالاری در کشور ما وجود ندارد و این مساله شامل حال دانشگاه‌ها در جذب افراد هم می‌شود. هرچند مته‌های مختلفی برای سنجش شایسته‌سالاری وجود دارد، اما راه‌های دور زدن آن به حدی است که در عمل اعمال نمی‌شود.»

رضا، محقق پسادکتری دانشگاه شهید بهشتی هم این مساله را تایید می‌کند و می‌گوید: «برخی اساتید در دانشگاه‌های ما قدرت خاصی دارند و اگر داوطلب پیش‌تر دانشجوی آنها باشد، می‌تواند به‌راحتی در فرآیند پذیرش قبول شود اما وقتی هیات جذب متوجه می‌شوند که دانشجوی اصلا در گذشته، در دانشگاه مورد نظر تحصیل نکرده، عموماً آن را به بهانه‌های مختلف رد می‌کنند. به عبارت دیگر اگر داوطلب در آن دانشگاه از میان اساتید پارتی داشته باشد، نباید غصه رد شدن در مصاحبه را داشته باشد در غیر این صورت کار برای او سخت و در بیشتر مواقع غیرممکن می‌شود.»

۲۶۷ ایده نانوفناوری برای قرار گرفتن در مسیر صنعتی سازی حمایت شد

ستاد توسعه فناوری نانو معاونت علمی وفناوری ریاست جمهوری از نفوذ این فناوری در صنعت، با توسعه بازارسازی ایده‌های نوآورانه حمایت می‌کند. ستاد، این حمایت‌ها را در مسیر های مختلفی پیش می‌برد که از مهم ترین آنها می‌توان به برگزاری رویدادهای ترویجی آشنایی با کاربردهای نانودر صنعت، حمایت از اجرای طرح های پایلوت فناوری در صنایع و ایجاد مرکزی برای کاربردی سازی ایده‌ها اشاره کرد. ستاد توسعه فناوری نانو معاونت علمی وفناوری ریاست جمهوری، برای کاربردی کردن ایده‌های نوآورانه و استفاده صنعتگران از ایده‌های نو در صنعت، مرکز کاربردی سازی صنعتی نانوفناوری را ایجاد کرد. این مرکز در حوزه‌های فناورانه‌ای که بیشترین کارایی را در صنعت دارند فعال است و مسیر تبدیل ایده به محصول را هموار می‌کند. در مرکز کاربردی سازی صنعتی نانوفناوری بیش از ۲۶۷ ایده نوآورانه ارائه شده است و از میان آنها، ایده‌هایی که قابلیت صنعتی سازی داشتند داوری و انتخاب شد. ۳۰ ایده نوآورانه در مرحله توسعه فناوری قرار دارد و ۱۵ ایده نیز به مرحله صنعتی سازی رسیده است. این مرکز، برای ۷ حوزه فناوری از پژوهشگران، دانشجویان، شرکت‌های دانش بنیان و خلاق حمایت می‌کند تا بتوانند ایده‌ها و محصولات نوآورانه در حوزه فناوری نانو را به بازار و صنعت برسانند.

اعلام آمادگی ۹۰ اندیشکده بسیج اساتید برای کمک به دولت سیزدهم

معاون پژوهش و فناوری سازمان بسیج اساتید از اعلام آمادگی ۹۰ اندیشکده بسیج اساتید در سراسر کشور برای کمک و مشاوره به دولت سیزدهم خبرداد. وحید آریایی ضمن تسلیت اربعین سید و سالار شهیدان حضرت اباعبدالله الحسین(ع) و گرامیداشت هفته دفاع مقدس گفت: «اهداف و آرمان های انقلاب اسلامی و ارزش های دفاع مقدس برگرفته از قیام امام حسین(ع) بوده و حکمرانی و سیاستگذاری مبتنی بر اسلام با محوریت ولایت مطلقه فقیه موجب تأمین استقلال، آزادی، عزت و پیشرفت همه جانبه کشور شده است.» آریایی با بیان اینکه اکنون نزدیک به ۹۰ اندیشکده نهضت استادی بسیج با مأموریت های عرصه ای و موضوعی در سطوح مختلف بین المللی، ملی، استانی و محلی درحال فعالیت هستند، گفت: «این اندیشکده ها از نظر سیاست ها تحت پوشش سازمان بسیج اساتید و از نظر ارتباطات اداری تحت پوشش کانون های بسیج اساتید دانشگاه ها، مراکز آموزش عالی و پژوهشی هستند.» معاون پژوهش و فناوری سازمان بسیج اساتید کشور ضمن تبیین اهداف این اندیشکده ها گفت: «اندیشکده مجموعه به هم پیوسته ای از استادان بسیجی و سایر پژوهشگران دانشگاهی است که با برقراری ارتباط با سازمان های اداری و موسسات علمی و پژوهشی ذی ربط در حوزه های رصد، پایش و بررسی مسائل و معضلات کشور، استان و شهر به ایده پردازی، سیاست گذاری و برنامه ریزی پرداخته و نسبت به یافته های خود مطالبه گری می کند.»

کرونا صادرات دانش بنیان را کاهش داد

مدیرکل دفتر توسعه کسب و کار بین الملل معاونت علمی و فناوری گفت: «حوزه سلامت و مواد شیمیایی که ۵۰ درصد آن توسط دانش بنیان ها به تولید می رسد، متاثر از شرایط کرونا با کاهش جدی صادرات مواجه شد.» روح الله استیری در گفت وگو با مهر درخصوص صادرات محصولات مرتبط با کووید-۱۹ توسط شرکت های دانش بنیان اظهار کرد: «به صورت کلی ۵ ماه بعد از شروع پاندمی کرونا در کشور، صادرات بسیاری از محصولات حوزه سلامت به ویژه محصولاتی که مستقیم و غیرمستقیم با بیماری های عفونی و کووید مرتبط بود ممنوع شد.» وی تأکید کرد: «با پیگیری های معاونت علمی و فناوری امکان صادرات این محصولات از اواخر سال ۹۹ به وجود آمد، زیرا ظرفیت تولید هم تا آن زمان افزایش یافت و با تأمین نیاز داخل، به میزان محدودی صادرات محصولات مجوز داده شد.» وی با بیان اینکه درحال حاضر هم محدودیت هایی برای صادرات این نوع محصولات وجود دارد، گفت: «بر اساس آمار بین المللی، در مجموع در حوزه صادرات غیر نفتی همه کشورها به جز اتحادیه اروپا به دلیل داشتن زیر ساخت های خوب، با مشکل مواجه شد. این بدان معناست که صادرات آنها کاهش پیدا کرد؛ و این موضوعی جهانی بود.» وی ادامه داد: «درحال حاضر ماسک و مواد ضد عفونی کننده از جمله اقلامی هستند که بدون مشکل و نامحدود امکان صادرات دارند، زیرا ظرفیت تولید بالا است. تجهیزات پزشکی مشروط بر تأمین نیاز قراردادهای دولتی به صورت محدود می توانند صادرات داشته باشند. کیت تشخیصی کووید-۱۹ هم از جمله مواردی است که توسط شرکت های دانش بنیان به تولید می رسد و صادرات آن نیز به دلیل افزایش ظرفیت تولید به صورت محدود محقق شده است.»